

ning har embedslægen allerede beføjelser til at påpege sundhedsproblemer på området.

For det andet mener vi, at det taler for den nuværende opdeling af lovgivning på forskellige ministerier, at specialviden på den måde kan udnyttes bedre og til gavn for børnene, når det ligger i forskellige ressort'er. Hvis problemet med den nuværende opdeling primært består i, at det for forældre til børn i institutioner kan være svært at skabe overblik over reglerne, må det være et problem, der burde kunne løses ved udarbejdelse af en – ja, undskyld jeg siger det – pædagogisk pjece.

Til sidst vil jeg også gerne fremhæve det igangværende arbejde i den tværministerielle arbejdsgruppe, som er på trapperne med en kortlægning af de regler og retningslinjer, der kan have betydning for det fysiske miljø i dagtilbud. Resultatet af det arbejde vil vi gerne afvente.

Det Radikale Venstre kan således ikke støtte forslaget.

Tom Behnke (FP):

Det kommer nok ikke som den store overraskelse, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte forslaget her. Jeg kan godt se, at der ligger nogle fine intentioner bag forslaget, men jeg synes, valget af løsning er forkert.

For Fremskridtspartiet at se er der ingen tvivl om, at børnene er forældrenes ansvar. Det, der ville være langt vigtigere, var, at man styrkede forældrenes muligheder for at påvirke, hvordan forholdene er i institutionerne.

Det gør man så også i punkt 5 i forslaget, og jeg vil sige, at hvis der kun var punkt 5 i forslaget fra Enhedslisten, støttede vi det, for det er et udmærket punkt, der vil iværksætte tiltag, der kan styrke forældrebestyrelsernes engagement i og indflydelse på miljøforholdene i institutionerne. Det er fint, og det er godt.

Men grundlæggende ville det alt andet lige være den bedste løsning, at forældrene havde et reelt frit valg med hensyn til, om de ønskede deres børn passet i den offentlige sektor, i den private sektor, de selv ville eller en helt fjerde løsningsmodel. Det ville give et reelt frit valg og dermed en reel konkurrence institutionerne imellem, og konkurrence institutionerne imellem vil alt andet lige fremme kvaliteten dér, hvor det kan lade sig gøre at fremme den.

Vi skal jo ikke glemme, at ganske, ganske mange institutioner allerede i dag er udmærkede. Mine drenge har gået på to forskellige insti-

tutioner, og ingen tvivl om, at de begge har været prima institutioner. Så de findes altså, selv om man her fra Folketingets talerstol kan høre det ene indlæg efter det andet om, hvor forfærdeligt det står til ude i landet. Så forfærdeligt er det heller ikke.

Det er da heller ingen hemmelighed, at der, hvor mange børn mødes, er der også basis for, at en forkølelse meget hurtigt smitter, men sådan er det også blandt voksne mennesker.

Jeg tror ikke, det er specielt helsefremmende for børnene at være i disse institutioner i adskillige timer hver dag, men det kan være nødvendigt, at de er der. Og selvfølgelig skal man gøre en vis indsats for, at omgivelserne i institutionen er af en sådan karakter, at vi minimerer de ulemper, der kan være ved, at så mange børn er samlet. Men at gøre det ved det her forslag, synes vi er forkert. Vi synes hellere, man skulle vende den om og give forældrene langt større mulighed for at have indflydelse på forholdene.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan gå helt og fuldt ind for intentionerne i dette beslutningsforslag, nemlig at sikre at børn i daginstitutioner som vuggestuer, børnehaver m.v. samt børn, der passes i skolefritidsordninger og på fritidshjem, har et sundt og sikkert fysisk miljø.

Vi synes, det er en god idé at samle bestemmelser om sikkerhed og sundhed for børn i ét regelsæt, så der bliver overskuelighed.

Vi synes også, det er en god idé at opstille og lovfæste regler vedrørende sikkerhed og sundhed i alle typer institutioner.

Vi synes også, det er godt, at der sikres et uvildigt og effektivt tilsyn med sikkerheden og sundheden i daginstitutionerne.

Endelig støtter vi også, at der iværksættes tiltag, der kan styrke forældrebestyrelsernes engagement i institutionerne. Men de 300 mio. kr. i punkt 4, som forslagsstillerne ønsker at afsætte på finansloven til forbedringer af det fysiske miljø i diverse institutioner, vil vi gerne bruge på børnene og familierne på en helt anden måde.

Problemet vedrørende for lidt plads i institutionerne tror vi kan løses på en langt bedre måde og først og fremmest ved, at tilskuddet til børnepasningsorlov igen kommer op på 80 pct. af dagpengemaksimum.

Den forbedrede børnepasningsorlov blev indført den 1. januar 1994, og allerede i slutnin-